

Сахно Людмила, Батарейна Ірина. Облік соціально відповідальної діяльності як інструмент інформаційного забезпечення управління сталим розвитком. *Інститут бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації*. 2025. Випуск 3-4. С. 26-34.

DOI: <https://doi.org/10.35774/ibo2025.03-04.026>

УДК 364-3:329(1-21)(477)

JEL Classification: L 30, M14, Q56, O35.

Сахно Людмила

кандидат економічних наук, доцент кафедри «Фінанси, облік і оподаткування»
Таврійський державний агротехнологічний університет ім. Д. Моторного
м. Запоріжжя, Україна

E-mail: liudmyla.sakhno@tsatu.edu.ua

ORCID: 0000-0003-0339-3404

Батарейна Ірина

Таврійський державний агротехнологічний університет ім. Д. Моторного
м. Запоріжжя, Україна

E-mail: irinabatpryanichnikova@gmail.com

ORCID: 0000-0003-0456-9838

ОБЛІК СОЦІАЛЬНО ВІДПОВІДАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ІНСТРУМЕНТ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ СТАЛИМ РОЗВИТКОМ

Анотація

Вступ. У статті висвітлено роль обліку соціально відповідальної діяльності як важливого інструменту інформаційного забезпечення управління сталим розвитком. Актуальним є необхідність визначення ключових чинників, які впливають на діяльність організацій у сфері соціальної відповідальності, та їхньої ролі як можливостей для розвитку або, навпаки, ризиків для досягнення цілей сталого розвитку. Мета статті – дослідити роль обліку соціально відповідальної діяльності у забезпеченні управління сталим розвитком, визначити сучасні напрями його впровадження у соціальних проєктах та роль у підвищенні їхньої ефективності й прозорості. Вивчено сучасний стан обліку, проаналізовано методи впровадження та ключові фактори, що впливають на прозорість.

Результати. Аналізуються сучасні підходи до системи обліку та звітності у сфері соціальної відповідальності, зокрема стандарти та нормативи, що застосовуються в українському та міжнародному контекстах. Встановлено зв'язок між ефективним обліком соціальних ініціатив, прозорістю діяльності організацій і підвищенням їхньої довіри з боку громадськості та партнерів. Зокрема, питання обліку соціально відповідальної діяльності набуває особливого значення як інструменту інформаційного забезпечення управлінських рішень, що сприяють підвищенню прозорості, підконтрольності та стратегічної орієнтації організацій у напрямку сталого розвитку.

Перспективи. У статті підкреслено важливість інтеграції сучасних інформаційних технологій та міжнародних стандартів у процес обліку соціальної відповідальності для формування більш відкритих, відповідальних і стійких організацій у сучасних умовах. Отримані результати мають теоретичне значення, адже вивчення цього аспекту дозволить не лише оцінити ефективність проєктів, але й формувати обґрунтовані рекомендації для оптимізації управлінських процесів, забезпечуючи баланс між соціальними, економічними та екологічними інтересами.

Ключові слова: сталий розвиток, управління, облік, інформаційне забезпечення, соціально відповідальна діяльність, проєктна діяльність.

Вступ.

У контексті сучасних досліджень відзначається, що розвиток бізнесу і громадських ініціатив на засадах сталого розвитку вимагає глибокого аналізу та застосування відповідних інструментів обліку. Особливо важливо впроваджувати в досвід організацій соціальні проекти, застосовуючи стратегії сталого розвитку. Це дозволить не тільки підвищити ефективність існуючих програм, а й визначити перспективи їхнього вдосконалення.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

У посібнику «Управління сталим розвитком», за редакцією В. Беха, М. Туленкова, в межах системного підходу розглянуто світоглядно-історичні, логіко-методологічні та соціально-технологічні засади управління сталим розвитком соціальних систем у контексті глобальних соціально-культурних змін і динамічних трансформацій сучасного постіндустріального соціуму; висвітлено проблеми формування та оцінювання можливостей сталого розвитку соціальних утворень, а також сучасні механізми управління якісно новим світоустроєм соціальної спільноти на основі інноваційної методології управлінського циклу, що є результатом творчого потенціалу планетарного соціального організму [13].

Питання соціальної відповідальності розглядалися у роботах учених: Г. Боуен, З. Галушка, О. Грішнова, А. Керролл, А. Колот, Ф. Котлер, І. Комарницький, М. Кужелєв, Ю. Петрушенко, Н. Супрун, М. Фрідмен, Н. Шміль, а також таких вчених України, як В. Боднар, О. Пархоменко, Ю. Бойко, Л. Кравченко, В. Серeda, В. Баран, які внесли значний внесок у дослідження проблем соціальної відповідальності та сталого розвитку бізнесу в українському контексті.

Дослідники, такі як М. Бондар, І. Жиглей, І. Замула, В. Карагод, С. Король, Н. Малюга, О. Лаговська, С. Левицька та О. Харитонova, зробили внесок у розвиток системи управління підприємствами і теорії соціальної звітності. Теоретичні засади управління соціальними проектами висвітлюють як закордонні, так і вітчизняні дослідники. Зокрема, О. Матюшенко досліджує теоретичні підходи до визначення соціального проектування та, на основі аналізу, узагальнює поняття «соціальний проект» з позицій проблемно-орієнтованого й об'єктно-орієнтованого підходів - як прогнозованої та запланованої моделі соціальної реальності, що відображає бажаний стан конкретної соціальної системи [3]. Основи ефективного управління соціальним проектом від його концепції до реалізації розробляють Т. Кулініч та О. Пермінова. М. Стрижко, А. Ковалевська висвітлюють особливості соціальних проектів як об'єктів управління, їх класифікацію та ключові етапи управління такими проектами. Вчені також приділяють увагу окремим аспектам управління на різних стадіях [1]. Так, В. Тернопільська та О. Бакуліна досліджують формування цілей і обґрунтування їх доцільності в процесі управління соціальними проектами [12].

Розвиток організацій на основі концепції сталого розвитку широко розглядається у дослідженнях багатьох науковців, проте залишається необхідність у більш глибокому аналізі особливостей впровадження проектів сталого розвитку на рівні організацій. Особливо важливим є вивчення досвіду організацій соціального спрямування, які застосовують стратегії сталого розвитку. Водночас, питання обліку соціальної відповідальності як основи сталого розвитку залишаються недостатньо дослідженими, що потребує подальших наукових досліджень для створення інформаційної бази для управлінських рішень внутрішньої та зовнішньої діяльності підприємств.

Мета.

Метою даної роботи є аналіз обліку соціально відповідальної діяльності як інструменту інформаційного забезпечення управління сталим розвитком, визначення сучасних напрямків впровадження облікових процесів у соціальних проектах, а також роль обліку у підвищенні ефективності і прозорості їхньої діяльності.

Методологія дослідження: аналіз літературних джерел та нормативно-правової бази. Вивчення кейсів успішних соціальних ініціатив та їх облікових систем. Метод системного підходу

для визначення взаємозв'язків між обліком, ефективністю та прозорістю діяльності.

Результати.

Сьогодні очевидним є процес формування та швидкого зростання глобального інформаційного суспільства. Система управління не може функціонувати ефективно без точної, своєчасної та релевантної інформації, а також її аналізу. Обліково-аналітичне забезпечення відіграє ключову роль у діяльності організації, сприяючи взаємодії різних структурних підрозділів і швидкому реагуванню на зміни як у внутрішньому, так і у зовнішньому середовищі. Впровадження сучасних інформаційних технологій в управлінські процеси дає можливість малим підприємствам більш ефективно аналізувати ситуацію, прогнозувати розвиток і приймати обґрунтовані управлінські рішення [11, 15].

В сучасних умовах важливим є дотримання нормативних вимог щодо обліку та звітності у сфері соціальної відповідальності. В розпорядженні Кабінету Міністрів України від 24 січня 2020 року «Про схвалення Концепції реалізації державної політики у сфері сприяння розвитку соціально відповідального бізнесу в Україні на період до 2030 року» йдеться про стратегічні цілі та пріоритети державної політики у сфері соціальної відповідальності підприємств і громадських організацій [6]. Зокрема, у цій концепції визначено важливість формування системи обліку та звітності соціально відповідальної діяльності як ключового інструменту для підвищення прозорості, відповідальності та стратегічної орієнтації бізнесу і громадських структур у напрямку сталого розвитку. Це дозволяє забезпечити узгодженість внутрішніх процедур та прозорість у звітності щодо сталого розвитку.

Облік соціально відповідальної діяльності – це частина обліково-аналітичного забезпечення бізнесу, яке є центральною темою цього напрямку. Управління сталим розвитком є сучасною, інноваційною трансформацією в управлінні бізнесом. Концепція сталого розвитку тісно пов'язана з європейським вектором, оскільки в ЄС вимоги до корпоративної соціальної відповідальності (КСВ) та нефінансової звітності є одними з найсуворіших та найбільш розвинених. Це робить частину «на шляху до ЄС» дуже релевантною.

Корпоративна звітність зі сталого розвитку – це звітність, яка розкриває інформацію про екологічні, соціальні та управлінські аспекти діяльності компанії. Ключовим нормативним актом, що регулює це, є європейська Директива про корпоративну звітність зі сталого розвитку, яка вимагає від компаній розкривати прозорі дані про свою діяльність у сферах довкілля, суспільства та корпоративного управління. Директива ЄС про корпоративну звітність зі сталого розвитку (CSRD) - директива Європейського Союзу, яка вимагає від певних компаній розкривати інформацію про сталий розвиток. Зобов'язує компанії, які мають або здійснюють значну діяльність на території ЄС, розкривати інформацію про ESG. Директива поширюється на великі компанії та певні види інших організацій, які зареєстровані на регульованих ринках ЄС або провадять значну діяльність у країнах ЄС. Звітність за певними положеннями почала застосовуватися з 2024 фінансового року для деяких компаній, а з 2025-го – для інших, наприклад, багатьох європейських підприємств [4].

Звітність підприємств – це загальний термін, який охоплює різноманітні документи про господарську діяльність та фінансовий стан компанії. До стандартної *фінансової звітності* належать баланс, звіт про фінансові результати, звіт про рух грошових коштів, звіт про власний капітал та примітки до звітів. *Облік соціально відповідальної діяльності (СВД)* - це система, яка включає документування та звітування про соціальні, екологічні та управлінські дії компанії, а також про їхній вплив на суспільство та довкілля. Основними інструментами такого обліку є, зокрема, *соціальні звіти*, які компанії публікують поряд з фінансовими, щоб прозвітувати про свою активну соціальну позицію [7]. *Ключові аспекти обліку СВД:*

1. Соціальні звіти: це основний інструмент звітування, який надає детальну інформацію про соціальні та екологічні показники діяльності компанії.

2. Діяльність компанії: облік охоплює широкий спектр взаємодій компанії зі споживачами, працівниками, партнерами та суспільством загалом.

3. Вплив на добробут: важливою частиною обліку є документування того, як діяльність компанії сприяє підвищенню рівня добробуту суспільства, а також як вона відповідає інтересам самої компанії.

4. Звітування: компанії добровільно долучаються до обліку своєї соціальної відповідальності, що є частиною їхньої стратегії управління.

Форми обліку: континентальна модель - характерна для європейських країн; американська модель - має свої відмінності, як і азіяська модель.

Термін «управління» - широке поняття, що вбирає в себе всі дії і всіх осіб, що приймають рішення; процеси планування, оцінки, реалізації конкретних цільових дій і контролю. У свою чергу, поняття управління в контексті організації соціальних систем одержало назву «соціальне управління», особливістю якого є те, що не залежно від суб'єкта управління об'єктом виступає суспільство або його окрема, але не автономна від цілого частина. У державному і муніципальному управлінні управлінська діяльність, як відомо, пов'язана із владою, яка може бути досить різною, але перша й відмінна властивість управління полягає в тому, що це - процес цілеспрямованого впливу керуючої системи на керовану для досягнення її ефективного функціонування й розвитку. Тобто вплив суб'єкта управління на об'єкт управління з метою досягнення поставленим суб'єктом управління цілей. Розглядаючи управління муніципальною системою, необхідно відзначити, що цілепокладання - це рух до цілей, визначених місцевим співтовариством, що одержав своє документальне закріплення шляхом реалізації органами місцевої влади своїх повноважень. Основна мета територіального або муніципального управління визначається основною метою суспільства в цілому як системи більш високого порядку. Якщо вона передбачає створення умов, що забезпечують досягнення високої якості життя громадян, гідного життя для кожної людини, то в соціальних підсистемах більш низького рівня інших головних цілей бути не може, а можуть бути різні методи, строки, етапи досягнення головної мети суспільства в цілому [9].

Громадські організації, в свою чергу, в Україні не належать до жодної конкретної системи управління, державної чи місцевого самоврядування, а є самостійними юридичними особами, які діють на основі Закону України «Про громадські об'єднання». Вони є незалежними від держави, хоча їхня діяльність може контролюватися органами влади, наприклад громадських формувань з охорони порядку. Ефективність роботи громадських організацій безпосередньо залежить від рівня їхньої синергії з місцевими громадами та органами влади у процесі реалізації соціально значущих ініціатив.

Як відомо, основним завданням сталого розвитку проголошується задоволення потреб і прагнень суспільства на основі соціо-еколого-економічного розвитку. Важливо підкреслити, що сталий розвиток вимагає задоволення найбільш важливих для життя потреб усіх людей, надання можливості задовольняти свої прагнення до кращого життя рівною мірою. Сталий розвиток носить динамічний характер, являє собою процес змін, в якому масштаби використання природних ресурсів, напрямки капіталовкладень, орієнтація інноваційно-технічного розвитку та інституціональних змін узгоджується з нинішніми та майбутніми потребами. Підвищення сталості територіальної системи означає підвищення ступеня активного подолання нею несприятливих, у тому числі випадкових, факторів зовнішнього середовища. Найвищою формою стійкості системи є її здатність до саморозвитку, саморегулювання та самоуправління завдяки ефективному використанню внутрішніх і зовнішніх ресурсів. Саме якість життя населення на даний час при сталому розвитку території формує перспективу якості життя населення в майбутньому.

Процес поліпшення якості життя населення має три найважливіші складові:

1). Здатність забезпечити основні потреби, без яких неможлива життєдіяльність людини (їжа, житло, здоров'я та безпека).

2) Створення умов, що сприяють піднесенню самоповаги людей у результаті формування соціальної, політичної, економічної та інституціональної систем, орієнтованих на повагу людської гідності.

3) Свобода особистості: право на вибір.

Концепція свободи особистості містить у собі такі компоненти, як особиста безпека, панування закону, свобода слова, участь у політичному житті суспільства, рівність можливостей. Тобто управління сталим розвитком муніципального утворення - це цілеспрямований процес управління соціально-економічною системою муніципального утворення, що забезпечує стабільність зв'язків, елементів і структури системи в цілому в напрямках росту рівня якості життя населення в гармонії з навколишнім природним середовищем. Головним результатом управління сталим розвитком соціально-економічної системи муніципального утворення має стати повноцінна і здорова людина, поліпшення її життя, створення сприятливих умов для гармонізації міжнаціональних і міжконфесійних відносин в усіх сферах життєдіяльності.

У сучасних надзвичайно складних соціо-економічних та політичних умовах для України дедалі більше актуалізується необхідність врахування нових глобальних та локальних викликів, здійснення складних реформ та перетворень, вирішення нагальних соціальних проблем та суспільних запитів [8]. Реалізація соціальних проєктів у контексті загальнонаціональних процесів відновлення відіграє ключову роль у досягненні важливих соціальних змін. Це стає можливим завдяки моделюванню соціального середовища, мінімізації суспільних ризиків та вибору оптимальних механізмів для впровадження соціальних ініціатив.

Актуальними стають дослідження, спрямовані на розробку інноваційних стратегій управління соціальними проєктами, які здатні забезпечити стійкий розвиток, ефективну взаємодію з різними стейкхолдерами та прогнозування перспектив соціальних явищ і процесів у динамічно мінливих умовах. Інтеграція актуальних соціальних проєктів у загальнонаціональні процеси відродження сприятиме досягненню важливих соціальних змін і вирішенню гострих суспільних проблем через формування нового соціального середовища. Це уможливить мінімізацію або усунення суспільних ризиків, задоволення нагальних суспільних потреб і запитів, а також дозволить вибрати найефективніші механізми для реалізації соціальних ініціатив. Крім того, такий підхід забезпечує можливість прогнозування розвитку соціальних об'єктів, явищ чи процесів, що підвищує ефективність соціальної дії та її вплив на суспільство. В процесі планування і реалізації соціальних проєктів до вирішення актуальних суспільно значущих проблем дедалі більше залучається широке коло учасників і стейкхолдерів, застосовується практика державного співфінансування соціальних проєктів за участі Міністерства соціальної політики України, Міністерства розвитку громад та територій України, міських та селищних рад, а також долучаються національні та міжнародні фонди, громадські організації, підприємства та установи тощо.

Така співпраця сприяє консолідації ресурсів і підвищенню ефективності реалізації соціальних ініціатив, і водночас вимагає від залучених сторін розуміння специфіки соціальних проєктів, використання методів дизайн-мислення та задіяння навичок соціального проєктування.

Питання ресурсного забезпечення та фінансування залишаються актуальними та складними, тому їх аналізують різні дослідники. Зокрема, А. Гуменюк, О. Гарматюк, О. Логінова приділяють увагу фандрайзингу соціальних проєктів. О. Поплавська і О. Кир'янова досліджують сутність інжинірингу соціальних проєктів як управлінського процесу, що включає визначення цілей, мотивацію учасників та залучення ресурсів для досягнення соціального блага. Авторам належить ідея розглядати середовище соціального проєкту як екосистему - сукупність учасників і стейкхолдерів із встановленими взаємозв'язками та правилами взаємодії, що функціонують у правовому полі країни та використовують доступні ресурси для досягнення соціальної цінності. Вчені виділяють п'ять ключових етапів для підвищення ефективності проєктування: визначення потреб і цілей, формування команди, розвиток екосистеми, управління процесами та ресурсами, а також оцінка й коригування діяльності. Соціальне проєктування у різних сферах суспільного життя є предметом досліджень українських учених [14]. Зокрема, В. Нікітенко аналізує соціальне проєктування у сфері публічного управління, а Л. Романовська розкриває особливості соціального проєктування у соціальній роботі. Актуальність і складність управління соціальними проєктами на рівні підприємств досліджує Т. Сазонова. Автори доводять, що реалізація соціальних ініціатив

компаніями сприяє підсиленню концепції корпоративної соціальної відповідальності, формуванню позитивного зовнішнього і внутрішнього іміджу, збільшенню лояльності працівників і громади, а також залученню державної підтримки й міжнародних грантових організацій. Вчені активно досліджують теоретичні і практичні аспекти управління соціальними проєктами, охоплюючи цілі, залучення ресурсів, мотивацію учасників, розвиток екосистем та фандрейзинг. Значну увагу приділяють класифікації соціальних проєктів, етапам їх впровадження та оцінці результативності. Особливу роль відіграє їхній вплив на корпоративну відповідальність, підвищення лояльності громадськості і працівників, а також роль державної підтримки і міжнародних організацій [2, 5, 13]. Водночас актуальними залишаються питання адаптації традиційних моделей управління до швидких соціально-економічних змін, забезпечення сталого результату проєктів після їх завершення, а також удосконалення співпраці між державними, приватними і громадськими структурами для максимального соціального впливу.

Реалізація соціальних проєктів – це діяльність, спрямована на користь громади, яка відіграє важливу роль у кожному суспільстві, оскільки сприяє його загальному розвитку. Вона допомагає людям зосереджувати свої навички та увагу не лише на власних інтересах, а й на спільному добробуті та в загальному, позитивно впливає на рівень та якість життя населення. Кінцевою стратегічною метою соціального проєкту є формування оптимальних суспільних відносин, які враховують об'єктивні умови та особливості життєдіяльності різних соціальних груп. Соціальне нововведення визначається як специфічний вид управлінського рішення, що передбачає цілеспрямовану зміну певного соціального явища чи процесу, а його реалізація полягає в успішному втіленні цього задуму. Управління соціальними проєктами ґрунтується на підходах та методології проєктного менеджменту, однак має і власну суттєву специфіку, а саме результат соціального проєкту безпосередньо впливає на соціум і його членів, що змінює рівень і якість життя людей, підвищуючи їх добробут; до реалізації соціальних проєктів залучені люди, які мають свої власні потреби та інтереси від реалізації соціального проєкту, що підсилює їх власну мотивацію до досягнення результатів соціального проєкту та підкреслює важливість узгодження дій і комунікації між усіма учасниками проєкту; соціальний проєкт завжди веде до соціальних змін, що зумовлює необхідність управління такими ініціативами, виходячи з цінностей, які на тривалу перспективу підтримують ці зміни та створюють підґрунтя для стійкості результатів соціального проєкту.

Фандрейзинг (від англ. *fundraising*) - це процес залучення ресурсів (грошових коштів, товарів, послуг, волонтерської допомоги), необхідних для реалізації некомерційних проєктів або підтримки діяльності організації. *Фандрейзинг* - це системний пошук та акумуляція фінансових і нематеріальних активів із різних джерел для досягнення статутних цілей організації. Залучення ресурсів відбувається від міжнародних фондів чи держави (гранти), співпраця з бізнесом (корпоративне спонсорство), масові мікропожертви від приватних осіб (краудфандинг), меценатство та філантропія. Фандрейзингова діяльність потребує особливої прозорості та звітності. Ефективний облік залучених коштів є запорукою довіри донорів, що безпосередньо впливає на стійкість організації.

Крім того, важливо зазначити, що соціальні проєкти часто передбачають співпрацю між різними стейкхолдерами, такими як державні органи, неурядові організації та громади. Ця взаємодія дозволяє враховувати різні точки зору та потреби, що, в свою чергу, підвищує ефективність проєкту. Соціальні проєкти також можуть мати триваліші наслідки, оскільки їх реалізація зазвичай пов'язана з культурними змінами та адаптацією суспільства до нових умов, що більше підкреслює необхідність стратегічного підходу в їхньому управлінні. Критично важливо під час розроблення соціального проєкту надати максимально повну його характеристику за всіма можливими критеріями. Це дозволить точно ідентифікувати соціальну проблему проєкту, визначити тип, створити його детальний профіль і з'ясувати його особливості. Різноманітні типи проєктів є однією з найяскравіших рис соціального проєктування. Застосування проєктних підходів і технологій на різних рівнях, в різних масштабах і часових межах – від масштабних ініціатив до малих проєктів з обмеженими ресурсами – надає соціальному проєктуванню гнучкості та реалістичності. Умови,

встановлені в рамках проекту, суттєво впливають на його форму, а також на шляхи реалізації, що, вимагає адаптивного підходу до управління соціальними проектами. Крім того, детальне вивчення характеристик проекту допомагає виявити потенційні ризики та можливості, що можуть виникнути під час його реалізації, що є важливим для забезпечення ефективності та успішності всього процесу.

Незважаючи на зростаючу увагу до актуальності обліку соціально відповідальної діяльності як важливого інструменту управління сталим розвитком, питання його теоретичного обґрунтування залишаються недостатньо дослідженими. В сучасних умовах швидкого розвитку цифрових технологій і посилення вимог до прозорості та звітності громадські організації та підприємства стикаються з необхідністю удосконалення систем обліку, що здатні забезпечити об'єктивну та повну інформацію про їхню соціальну активність. Водночас, відсутність єдиного підходу до визначення та застосування стандартів нефінансової звітності ускладнює формування ефективних механізмів управління та оцінки результатів. Тому актуальним є подальше дослідження ролі обліку соціальних ініціатив у формуванні довіри, підвищенні відповідальності та стратегічного планування діяльності організацій у сфері сталого розвитку, що дозволить більш обґрунтовано використовувати його як інструмент підвищення ефективності та сталості їхньої роботи.

Висновки та перспективи.

Враховуючи сучасні дослідження, можна зробити висновок, що розвиток громадських ініціатив і бізнесу за умов сталого розвитку неможливий без застосування відповідних систем обліку, котрі дозволяють оцінювати результати та перспективи діяльності.

Отже, дослідження обліку соціально відповідальної діяльності як інструменту інформаційного забезпечення управління сталим розвитком є актуальним та необхідним для підвищення ефективності соціальних проєктів.

Список використаних джерел

1. Кулініч Т.В., Пермінова О.С. Успішне управління соціальним проєктом: від ідеї до реалізації. ГО. Мистецтво наукової думки. *Економічні науки*. 2018. (№ 1). С. 71–74. URL: <https://ojs.ukrlogos.in.ua/index.php/2617-7064/article/view/70>
2. Логінова О. Фандрайзинг соціальних проєктів. *Економічні горизонти*, 2024, № 1(27). С. 70–78. DOI: 10.31499/2616-5236.1(27).2024.298781
3. Матюшенко О.В. Соціальне проєктування: теоретичні підходи до визначення. *Проблеми сучасних трансформацій*, 2022. № 4. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5746-2022-4-02-01>
4. Петрова Н., Лозова М. Європейська інтеграція та обліково-аналітичні трансформації: проблеми та рішення. *Фінанси України*, 2020. № 5. С. 12–19.
5. Перспективи розвитку бухгалтерського обліку, аналізу та аудиту в умовах інноваційних інформаційних технологій: монографія / Є.А. Карпенко, О.В. Карпенко, А.І. Мілька [та ін.]. Полтава: ПУЕТ, 2021. 410 с.
6. Постанова Кабінету Міністрів України від 24 січня 2020 р. № 66-р «Про схвалення Концепції реалізації державної політики у сфері сприяння розвитку соціально відповідального бізнесу в Україні на період до 2030 року». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/66-2020-%D1%80#Text>
7. Стоєва Т.С., Сахно Л.А. Облік і аудит фінансових результатів діяльності підприємства // Цілі сталого розвитку у вітчизняних реаліях: студентський погляд на проблему: тези доповідей III Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції. Видавництво Львівської політехніки, 2018. С. 137–138.
8. Стрижко М.А., Ковалевська А.В. Концептуальні основи розробки соціальних проєктів організацій. *Молодий вчений*. 2021. № 3 (91). С. 372-378. DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2021-3-91-78>
9. Сахно Л.А., Корощенко М.Г. Вплив воєнного стану на аудит та аудиторську діяльність. Редакційна колегія, 2022. С. 200.
10. Сахно Л.А. Управлінський облік: аналітичний аспект / За ред. Л.В. Синяєвої // Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки), 2018, № 1(29). С. 192–198.
11. Сахно Л. А. Переваги та виклики застосування штучного інтелекту в обліку та аудиті // Трансформація обліку та бізнес-консалтингу в умовах невизначеності: сучасні тренди, виклики, міжнародний

досвід: матеріали II Міжнар. наук.-практ. конф., 8 листопада 2024 р.; Держ. біотехнологічний ун-т. Харків: ДБТУ, 2024. С. 308–310. URL: <https://repo.btu.kharkov.ua/handle/123456789/60867>

12. Тернопільська В. І., Бакуліна О. С. Актуальність питання соціальної політики в Україні. *Східна Європа : економіка, бізнес та управління*. 2020. Вип. 1 (24). С. 191–194.

13. Управління сталим розвитком : підручник для магістрів з управління та адміністрування [В.П. Бех, Ю.В. Бех, М.В. Туленков, А.А. Кравченко, Л.М. Макаренко, О.Г. Рябека, Н.В. Крохмаль, В.В. Чепак, Я.О. Чепуренко] ; за заг. ред. В.П. Бека, М.В. Туленкова ; Мін-во освіти і науки України, Нац. пед. ун-т імені М.П. Драгоманова, Центр наукових досліджень проблем управління сталим розвитком. Київ: Каравела, 2018. 538 с.

14. Humeniuk A., Garmatiuk O. Prospects for the development of fundraising activities in Ukraine. *SWorldJournal*. № 21. Part 2, 2023. P. 54–58. DOI: <https://doi.org/10.30888/2663-5712.2023-21-02-053>

15. Funtikova O., Andrushchenko T., Pimenova O., Hrechanovska O., Batareina I. Technological adaptation of Ukraine's educational and scientific system under the XXI Century: humanitarian crisis. *Revista Eduweb*, 19(3), 2025. P. 199-214. <https://doi.org/10.46502/issn.1856-7576/2025.19.03.13>

Статтю отримано: 17.10.2025 / Рецензування 03.12.2025 / Прийнято до друку: 30.12.2025

Liudmyla Sakhno

Ph.D. in Economics, Associate Professor of Finance,
Accounting and Taxation Department
Dmytro Motornyi Tavrta State Agrotechnological University
Zaporszhzhia, Ukraine

E-mail: liudmyla.sakhno@tsatu.edu.ua

ORCID: 0000-0003-0339-3404

Iryna Batareina

Dmytro Motornyi Tavrta State Agrotechnological University
Zaporszhzhia, Ukraine

E-mail: irinabatpryanichnikova@gmail.com

ORCID: 0000-0003-0456-9838

ACCOUNTING FOR SOCIALLY RESPONSIBLE ACTIVITIES ASA TOOL FOR PROVIDING INFORMATION TO SUPPORT SUSTAINABLE DEVELOPMENT MANAGEMENT

Abstract

Introduction. The article highlights the role of socially responsible activity accounting as an important tool for providing information for sustainable development management. It is necessary to identify the key factors that influence the activities of organizations in the field of social responsibility and their role as opportunities for development or, conversely, risks for achieving sustainable development goals. The purpose of the article is to investigate the role of accounting for socially responsible activities in ensuring sustainable development management, to identify current trends in its implementation in social projects and its role in increasing their effectiveness and transparency. The current state of accounting is studied, methods of implementation and key factors affecting transparency are analyzed.

Results. Current approaches to accounting and reporting systems in the field of social responsibility are analyzed, in particular, standards and regulations applied in the Ukrainian and international contexts. A link has been established between effective accounting for social initiatives, transparency of organizations' activities, and increased trust on the part of the public and partners. In particular, the issue of accounting for socially responsible activities is of particular importance as a tool for providing information for management decisions that contribute to increasing the transparency, accountability, and strategic orientation of organizations towards sustainable development.

Discussion. The article emphasizes the importance of integrating modern information technologies and international standards into the social responsibility accounting process to build more open, accountable, and resilient organizations in today's environment. The findings hold theoretical significance, as studying this aspect allows not only for evaluating project effectiveness but also for formulating sound recommendations to optimize management processes, ensuring a balance between social, economic, and environmental interests.

Keywords: sustainable development, management, accounting, information support, socially responsible activities,

project activities.

References

1. Kulinich, T.V., Perminova, O.S. (2018) Uspishne upravlinnya socialnym proektom: vid idei do realizacii. GO mystectvo naukovoï dumky. *Ekonomichni nauky*, 1, 71–74. URL: <https://ojs.ukrlogos.in.ua/index.php/2617-7064/article/view/70> [in Ukrainian].
2. Logvinova, O. (2024) Fandrayzing socialnyh proektiv. *Ekonomichni goryzonty*, 1(27), 70-78. DOI: 10.31499/2616-5236.1(27).2024.298781 [in Ukrainian].
3. Matyushenko, O. (2022) Socialne proektuvannya: teoretychni pidhody do vyznachennya. *Problemy suchasnyh transformaciy*, 4. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5746-2022-4-02-01> [in Ukrainian].
4. Petrova, N., Lozova, M. (2020) Yevropeyska integraciya ta oblikovo-analitychni transformacii: problem ta rishennya. *Finansy Ukrainy*, 5, 12-19. [in Ukrainian].
5. Karpenko, Ye., Karpenko, O., Milka, A. (2021) Perspektyvy pozvytku buhgalterskogo obliku, analizu ta audytu v umovah innovaciynyh informaciynyh tehnologiy : monografiya. Poltava. [in Ukrainian].
6. Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 24 sichnya 2020 r. № 66-r «Pro shvalennya Konceptii realizacii derjavnoyi polityky u sferi spryannya rozvytku socialno vidpovidalnogo biznesu v Ukraini na period do 2030 roku». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/66-2020-%D1%80#Text>
7. Stoeva, T., Sahno, L. (2018) Oblik i audit finansovyh perultativ diyalnosti pidpryyemstva. *Cili stalogo rozvytku u vitchiznyanyh realiyah: studentskiy poglyad na problem: tezy dopovidey III Vseukrainskoyi studentskoyi nauково-praktychnoyi konferencii*. Lvivska politehnika, 137–138. [in Ukrainian].
8. Stryko M.A., Kovalevska A.V. (2021) Konceptualni osnovy socialnyx proektiv organizaciy. *Molodyi vchenyi*, 3(91), 372-378. DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2021-3-91-78> [in Ukrainian].
9. Sahno, L., Koroshenko, M. (2022) Vplyv voyennogo stan una audit ta audytorську diyalnist. *Redakciyna kolegiya*, 200. [in Ukrainian].
10. Sahno, L. (2018) Upravlinnskiy oblik: analitychniy aspect. *Zbirnyk naukovih prac Tavriyskogo dergavnogo agrotehnologichnogo universytetu (ekonomichni nauky)*, 192-198. [in Ukrainian].
11. Sahno, L. (2024) Perevagi ta vikliki zastosuvannya shtuchnogo intelektu v obliku ta audyti. *Transformaciya obliku ta biznes-konsaltingu v umovah nevyznachenosti: suchasni trendy, vikliki, mignarodniy dosvid: materialy II Mijnar. nauk.-prakt. konf.* Harkiv: DBTU, 308–310. URL: <https://repo.btu.kharkov.ua/handle/123456789/60867> [in Ukrainian].
12. Ternopil'ska V.I., Bakulina O.S. (2020) Aktualnist pytanny socialnoi polityky v Ukraini. *Schidna Evropa : ekonomika, biznes ta upravlinnya*, 1(24), 191–194. [in Ukrainian].
13. Bekh, V. P., Bekh Yu. V., Tulenkov, M. V. (2018). Upravlinnya stalim rozvitkom. Kyiv: Karavela. [in Ukrainian].
14. Humeniuk, A., Garmatiuk, O. (2023) Prospects for the development of fundraising activities in Ukraine. *SWorldJournal*. 21, p. 2, 54–58. DOI: <https://doi.org/10.30888/2663-5712.2023-21-02-053>
15. Funtikova, O., Andrushchenko, T., Pimenova, O., Hrechanovska, O. & Batareina, I. (2025) Technological adaptation of Ukraine's educational and scientific system under the XXI Century: humanitarian crisis. *Revista Eduweb*, 19(3), 199-214. <https://doi.org/10.46502/issn.1856-7576/2025.19.03.13>

Received: 10.17.2025 / Review 12.03.2025/ Accepted 12.30.2025

